

Richtlijnen voor het nemen van grondstalen voor bemestingsadvies

1. Principe

De bemonstering moet op een zodanige manier uitgevoerd worden dat een monster verkregen wordt dat representatief is voor het betreffende perceel.

2. Materiaal

Bij staalname van bodemmonsters voor minerale stikstofbepaling worden standaard gutsboren met een nuttige lengte van 30 cm gebruikt. Op de steektang worden markeringen aangebracht op 30, 60 en 90 cm, zodat de steekdiepte gemakkelijk kan worden geverifieerd.

Verder zijn er drie propere plastic (diepvries)zakken nodig om de deelmonsters per bodemlaag in te verzamelen. Met een spatel wordt de grond uit de gutsboor in de zak overgebracht.

3. Bemonsteringspatroon en aantal bemonsteringsplaatsen

Voor percelen tot 2 ha wordt het aantal monsternamepunten vastgelegd op minimaal 15.

Bij groentepercelen waar band- of rijbemesting toegepast wordt, moeten er loodrecht op de rijrichting van de band- of rijbemesting meerdere deelsteken per monsternamepunt genomen worden:

- a. Bodemlaag 0-30 cm: 5 deelsteken per monsternamepunt
- b. Bodemlaag 30-60 cm: 3 deelsteken per monsternamepunt
- c. Bodemlaag 60-90 cm: 1 deelsteek per monsternamepunt

en dat volgens het patroon zoals verder beschreven.

Percelen worden bemonsterd in kruisverband volgens de diagonalen van het perceel. De afstand tussen twee monsternamepunten wordt bepaald zodat het aantal bemonsteringen gerespecteerd blijft. Om randeffecten te vermijden moeten de bodemmonsters steeds op een afstand van minstens 5 meter van de perceelranden genomen worden.

4. Bemonsteringsdiepte

1 laag (0 – 30 cm): sla, spinazie, courgettes, aardbeien, vroege uien, kruiden, paksoi, radijs, chrysanten, snijbloemen, snijplanten, winterbloeiende halfheesters

2 lagen (0 – 30 cm en 30 – 60 cm): grasland, aardappelen, groenten uit groep I, II of III die niet tot 30 cm moeten

3 lagen (0 – 30 cm, 30 – 60 cm en 60 – 90 cm): **alle andere teelten (maïs, graan, ...)**

5. Praktische uitvoering

De grond wordt ter plaatse lichtjes vast getrapt op en rond de plaats waar de boring zal plaatsvinden. Op die plaats wordt de boor loodrecht t.o.v. het maaiveld in de grond geduwd tot de guts volledig gevuld is. De gutsboor éénmaal volledig ronddraaien om de boor los te maken en vervolgens langzaam omhoog trekken. Hierbij is het belangrijk geen grondverlies te hebben. Met de spatel wordt de grond uit de boor geschoven en aangebracht in de plastic zak.

Tussen twee boringen wordt de boor schoon geschraapt met de spatel om achterblijvende bodemresten te verwijderen. In hetzelfde boorgat worden indien van toepassing ook de lagen 30 – 60 cm en 60 – 90 cm bemonsterd. Men zorgt ervoor de steekboor voorzichtig in het boorgat te brengen zodat geen ondiepe losse grond in het boorgat terecht komt. Evenwel, om onderlinge vermenging van de verschillende bodemlagen te voorkomen wordt bij bemonstering van laag 2 en 3, de bovenste 2 cm uit de guts met een spatel verwijderd omdat dit toch meestal losse grond is van de ondiepere bodemlaag.

Elke plastic zak wordt nadien goed afgesloten en bewaard bij maximum 4 °C tot analyse.

6. Identificatie van de grondstalen

Op elke plastic zak wordt minstens de perceelnaam of perceelnummer genoteerd en de bemonsteringsdiepte.